

[Edel Saunte.]

hjemmet at skaffe den økonomiske mulighed for at få barnet hjem, som det er at skaffe den økonomiske mulighed for at beholde barnet. Vi har nu fået hjemmel til at give en særlig økonomisk hjælp i den situation, hvor barnet skal fjernes, men vi har ikke fået nogen hjemmel til at hjælpe i den situation, hvor der er mulighed for at få barnet hjem, og det mener jeg man bør skaffe.

Med det samme vil jeg gerne pege på, at i § 135 mangler vi hjemmel til at sikre indlæggelse og tilbageholdelse af børn og unge på psykiatriske hospitalsafdelinger. Børneværnet kan ikke og skal vel heller ikke få politiet til at indlægge barnet eller den unge på psykiatrisk afdeling, men vi må finde en eller anden form, så at man er sikker på, at disse børn og unge virkelig indlægges. Mange gange er det også vanskeligt at bevare dem på afdelingerne, og mange af overlægerne har været betænkelige ved, at de ikke havde ordentlige regler på dette område.

Hvad angår anbringelse uden for hjemmet, er jeg meget glad for, at man er gået i hvert fald et langt stykke af vejen i retning af tilbudstanken. Jeg mener dermed tanken om, at man i størst mulig udstrækning i stedet for at tvinge forældrene til at modtage en hjælp skal prøve at få forældrene til at forstå, at det er et tilbud til dem, når man vil hjælpe dem med barnet, men kan man mon ikke føre det videre? Jeg har den opfattelse, at i mange tilfælde er begrebet forældremyndighed blevet en fiks idé hos forældrene, og at det, at man tager forældremyndigheden fra dem, i langt højere grad betragtes som et angreb på dem og deres ære end det, at man fjerner barnet og anbringer det på et hjem. Man oplever gang på gang, at forældrene kommer og siger: vi synes, det er helt rigtigt, at lille Peter eller lille Anna skal anbringes dér og dér, det vil de kun have godt af, men vi vil ikke af med forældremyndigheden. Er det ikke muligt at dele det op, sådan at man kan sige: I kan godt beholde forældremyndigheden, men børneværnet må tage stilling til, om barnet skal på et eller andet hjem og blive dér, indtil det er rask, eller forholdene i hjemmet er sådan, at barnet kan være

der, altså således at børneværnet udøver forældremyndigheden midlertidigt, men ikke tager den fra forældrene?

Med hensyn til fjernelse er jeg lidt bange, fordi man ved de frivillige fjernelser ikke har en vis tidsfrist. Det må ikke være sådan, at forældrene den ene aften modtager tilbuddet om at få barnet anbragt og så 8 dage efter henter det igen. Der må fastsættes en rimelig tid for barnets ophold, når det først er anbragt på hjemmet. Jeg kunne tænke mig, at barnet i mindst 3 måneder skulle være på et sådant hjem, medmindre det var ganske særlige forhold, der gjorde anbringelsen nødvendig, kortvarig sygdom el. lign. Jeg er også betænkelig ved, at man har fjernet fristen i forbindelse med spørgsmålet om fjernelse i anledning af skolevægning. Jeg tror, man på skolerne er betænkelig ved ikke at have den mulighed at kunne sige til forældrene: hvis barnet nu ikke passer skolen, så må vi fjerne det i 2-3 måneder.

Tilskudsordningen har fået visse udvidelser, som man må være meget glad for. Der åbnes mulighed for tilskud til legestuer o. lign.; men kunne ministeren ikke være så rar at fortælle mig, hvorfor vi skal have nye satser, når man nu vil give tilskud? Kunne man dog ikke have de samme satser? Hvad er egentlig begrundelsen for, at af disse tilskud skal kommunerne betale 5 pct. mere og staten 5 pct. mindre end i andre tilfælde? Var det ikke praktisk, om vi fik de samme satser?

Inden for tilskudsordningen er der også en anden ting, som jeg er bange for, nemlig den udvidelse af overinspektørens magt, som bestemmelserne giver. Den nye § 141, der omhandler kravet om indhentelse af overinspektionens samtykke til anbringelse i opdragelseshjem, er en sammenarbejdning af de to bestemmelser, vi nu har i §§ 141 og 159, men den nye bestemmelse medfører en overordentlig stor udvidelse af kredsen af institutioner, til anbringelse på hvilke der kræves samtykke.

Jeg er ikke overbevist om, at det vil være rigtigt. Man lægger fremtidig et stærkt økonomisk pres på børneværnene, for at de på forhånd skal indhente overinspektionens samtykke til barnets anbringelse. Hvis et hjem skal have under-skudsdækning, skal der i alle tilfælde